

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0040/2013

14.2.2013

RAPORT

Rändajate integreerimine, selle mõju tööturule ja sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitiline mõõde
(2012/2131(INI))

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

Raportöör: Nadja Hirsch

Arvamuse koostaja(*): Juan Fernando López Aguilar, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

(*): Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI PROJEKT	3
SELETUSKIRI	20
KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS (*) ..	23
VÄLISKOMISJONI ARVAMUS	28
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	31
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	37

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI PROJEKT

rändajate integreerimise, selle mõju kohta tööturule ja sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitilise mõõtmega koostades

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige selle artikleid 15, 18, 20, 21 ja 34,
- võttes arvesse komisjoni 30. märtsi 2012. aasta teatist „ELi sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitiline mõõde” (COM(2012)0153),
- võttes arvesse komisjoni 18. novembri 2011. aasta teatist „Rände ja liikuvuse suhtes võetud üldine lähenemisviis” (COM(2011)0743),
- võttes arvesse komisjoni 20. juuli 2011. aasta teatist „Kolmandate riikide kodanike integratsiooni Euroopa töökava” (COM(2011)0455),
- võttes arvesse komisjoni 18. aprilli 2012. aasta teatist „Töövõimalusterohke majanduse taastamine” (COM(2012)0173),
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 22. veebruari 2012. aasta arvamust komisjoni teatise kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Kolmandate riikide kodanike integratsiooni Euroopa töökava” (SOC/427),
- võttes arvesse Regioonide Komitee 16. veebruari 2012. aasta arvamust „Euroopa integratsiooni uuendatud töökava”,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 18. septembri 2012. aasta omaalgatuslikku arvamust teemal „Sisserändajatest ettevõtjate panus ELi majandusse”¹,
- võttes arvesse Eurofoundi 2011. aasta uuringut „Etniliste vähemuste ettevõtluse edendamine Euroopa linnades”,
- võttes arvesse 20. veebruari 2012. aasta ühist tööhõivearuannet,
- võttes arvesse komisjoni 5. detsembri 2011. aasta aruannet Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fondi rakendamise kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete aspektide ning saavutatud tulemuste kohta ajavahemikul 2007–2009 (COM(2011)0847),
- võttes arvesse kokkuvõtvat aruannet „Sixth meeting of the European Integration Forum: The involvement of countries of origin in the integration process” („Euroopa integratsioonifoorumi kuues istung: päritoluriikide kaasamine integratsiooniprotsessi”), Brüssel, 9.–10. november 2011,

---

¹ CESE 638/2012 – SOC/449.

- võttes arvesse uuringut „Rändajate integreerimine ja selle mõju tööturule”, Euroopa Parlament (2011),
- võttes arvesse uuringut „Euroopa rändevõrgustiku koondaruanne: tööjõu nõudluse täitmine rände abil”, Euroopa Parlament (2011),
- võttes arvesse uuringut „Gallup World Poll: The Many Faces of Global Migration” („Gallupi ülemaailmne uuring: ülemaailmse rände mitmetahulisus”), IOM ja Gallup (2011),
- võttes arvesse Eurofoundi väljaandeid „Elukvaliteet etniliselt mitmekesistes naabruskondades” (2011), „Välisriigi taustaga kodanike töötingimused” (2011) ning „Võõrtöötajate töehõive ja töötingimused” (2007),
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu Kohalike ja Piirkondlike Omavalitsuste Kongressi, Stuttgarti linna ja Eurofoundi asutatud võrgustiku CLIP (Euroopa linnade võrgustik kohaliku sisserändajate integreerimise poliitika edendamiseks) tehtud uuringuid,
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 4. mai 2010. aasta järeldusi integratsiooni kui arengu ja sotsiaalse ühtekuuluvuse hoogustaja kohta,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 17. märtsi 2010. aasta arvamust „Sisserännanud töötajate integreerimine” (SOC/364),
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 17. veebruari 2010. aasta arvamust „Integratsioon ja sotsiaalmeetmete kava” (SOC/362),
- võttes arvesse dokumenti „Stockholmi programm – avatud ja turvaline Euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitsel”, 10.–11. detsember 2009,
- võttes arvesse nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta¹,
- võttes arvesse nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiivi 2009/52/EÜ, millega sätestatakse ebaseaduslikult riigis viibivate kolmandate

---

¹ ELT L 251, 3.10.2003, lk 12.

² ELT L 16, 23.1.2004, lk 44.

³ ELT L 343, 23.12.2011, lk 1.

riikide kodanike tööandjatele kohaldatavate karistuste ja meetmete miinimumnõuded¹,

- võttes arvesse nõukogu 25. mai 2009. aasta direktiivi 2009/50/EÜ kolmandate riikide kodanike kõrget kvalifikatsiooni nõudva töö eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel³,
- võttes arvesse oma 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni põhiõiguste olukorra kohta Euroopa Liidus 2004–2008⁴,
- võttes arvesse komisjoni 16. mai 2007. aasta teatist „Euroopa Liidu ja kolmandate riikide vaheline korduvränne ja liikuvuspartnerlus” (COM(2007)0248),
- võttes arvesse oma 6. juuli 2006. aasta resolutsiooni strateegiate ja vahendite kohta sisserändajate integreerimiseks Euroopa Liidus⁵,
- võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/71/EÜ kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetluse kohta⁶,
- võttes arvesse komisjoni 1. septembri 2005. aasta teatist „Ühine integratsioonikava. Raamistik kolmandate riikide kodanike integreerimiseks Euroopa Liidus” (COM(2005)0389),
- võttes arvesse komisjoni 10. mai 2005. aasta teatist „Haagi programm: Viie järgneva aasta kümme prioriteeti Euroopa vabaduse, turvalisuse ja õiguse uuenemispartnerlus” (COM(2005)0184),
- võttes arvesse nõukogu ja liikmesriikide valitsuste esindajate 19. novembri 2004. aasta järeldusi sisserändajate Euroopa Liitu integreerimise poliitika ühiste aluspõhimõtete kohta,
- võttes arvesse 15.–16. oktoobril 1999. aastal kokku lepitud Tampere programmi,
- võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel⁷,
- võttes arvesse nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/43/EÜ, millega rakendatakse

---

¹ ELT L 168, 30.6.2009, lk 24.

² ELT L 155, 18.6.2009, lk 17.

³ ELT L 348, 24.12.2008, lk 98.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0019.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0318.

⁶ ELT L 289, 3.11.2005, lk 15.

⁷ EÜT L 302, 2.12.2000, lk 16.

võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust¹,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta²,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrust (EÜ) nr 1231/2010, millega laiendatakse määrust (EÜ) nr 883/2004 ja määrust (EÜ) nr 987/2009 kolmandate riikide kodanikele, keda nimetatud määrused veel ei hõlma üksnes nende kodakondsuse tõttu³,
  - võttes arvesse komisjoni 30. märtsi 2012. aasta ettepanekuid sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (COM(2012)0156, COM(2012)0157, COM(2012)0158 ja COM(2012)0152),
  - võttes arvesse Euroopa Kohtu otsuseid kohtuasjades C-214/94, C-112/75, C-110/73, C-247/96, C-300/84, C-237/83, C-60/93 ja C-485/07,
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 48, 78, 79 ja 352,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, väliskomisjoni ja naiste õiguste ja soolise võrddõigussüsteemi komisjoni arvamusi (A7-0040/2013),
- A. arvestades, et Euroopa tööeline elanikkond väheneb alates 2012. aastast ja kahaneb ilma sisserändeta järgmise kümne aasta jooksul 14 miljonit inimese võrra; arvestades, et nimetatud andmed on liikmesriikide lõikes väga erinevad;
- B. arvestades, et 2011. aastal elas ELi 27 liikmesriigis 48,9 miljonit välismaal sündinud inimest (9,7% ELi kogurahvastikust), nendest 16,5 miljonit elanikku pärines teisest ELi liikmesriigist (3,3%) ja 32,4 miljonit elanikku väljastpoolt ELi (6,4%);
- C. arvestades, et tööjõu nappus on vaatamata Euroopa Liidu ca 10% suurusele töötuse määrale (23,8 miljonit inimest) juba ilmselge ja suureneb järgnevatel aastatel veelgi ning näiteks 2015. aastal on IT-sektoris hõivamata ligikaudu 380 000 – 700 000 töökohta, kõnealuse oskustööjõu nappusega peavad liikmesriigid ja ettevõtted võitlema parema hariduse, koolituse, oskuste arendamise ning karjääri edendamise poliitikaga, uute sihtrühmade leidmise ning ELi kodanikele parema ja võrdsema kõrgkoolidesse pääsu tagamisega;
- D. arvestades, et Eurobaromeetri uuringute kohaselt on 70% ELi kodanikest seisukohal, et sisserändajad on majandusele vajalikud; arvestades, et väljaspool EL 27 asuvatest riikidest tulevate, välisriigis sündinud kodanike arv on hinnanguliselt 32 miljonit, mis vastab 6,5%-le kogurahvastikust;

---

¹ EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22.

² ELT L 166, 30.4.2004, lk 1.

³ ELT L 344, 29.12.2010, lk 1.

- E. arvestades, et 20–64-aasta vanuste kolmandate riikide kodanike tööhõivemäär on keskmiselt 10% madalam kui ELi kodanike vastav tööhõivemäär, lisaks sellele töötavad paljud rändajad nende kvalifikatsiooni tasemest madalamal töökohal või ebakindlates töösuhetes, selle nähtuse vastu saab võidelda üldkohaldatavate kollektiivsete töölepingute reguleerimisala laiendamisega juhul, kui need on sõlmitud; arvestades, et nõudlus hea väljaõppega oskustööjõu järele kasvab ja jätkab kasvamist kiiremini kui madala kvalifikatsiooniga töötajate järele, kuid kolmandate riikide kodanike keskmine haridustase on ELi kodanike omast madalam ja rändetaustaga noortel on suurem oht langeda välja haridus- ja koolitussüsteemist keskharidust omandamata;
- F. arvestades, et kuigi Euroopa Liidus on pidev rändajate sissevool ootuspärane, võistleb EL sellegipoolest ülemaailmselt kõige helgemate peade nimel, et talente ligi meelitada ja hoida; arvestades, et demograafilised muutused ja ülemaailmse konkurentsi tihenemine tähendavad seda, et EL peab tegelema küsimustega, mis võivad kõnealust rännet takistada, samuti soodustama sotsiaalset innovatsiooni;
- G. arvestades, et mitmekesised, avatud ja tolerantsed ühiskonnad tõmbavad tõenäolisemalt ligi oskustöölisi, kellel on teadmispõhise majanduse liikumapanekuks vajalik inim- ja loovkapital ning seetõttu sõltub Euroopa ligitõmbavus ka aktiivsest sisenemisest tööturule ja tööturule võrdse juurdepääsu tagamisest, tõelisest integratsioonist, võrdsest juurdepääsust tööhõivele ja haridusele ja diskrimineerimise keelust selles valdkonnas ning rändetaustaga õpilaste edukast (kutse-)haridusest sisserändajatele avatud kultuuri raames ja haldustakistuste kõrvaldamisest;
- H. arvestades, et soolised stereotüübid on sisserändajate kogukondades rohkem kinnistunud ning rändajatest naised on sagedamini mitmesuguse naistevastase vägivalda, eelkõige sundabielude, naiste suguelundite moonutamise, nn aukuritegude, lähisuhetes väärkohtlemise, töökohas seksuaalse ahistamise ning isegi inimkaubanduse ja seksuaalse ekspluateerimise ohvrid;
- I. arvestades, et uuringust Gallup World Poll 2011 ilmneb, et kogu maailmas on rohkem neid tõenäolisi rändajaid, kes sooviksid välisriigis töötada piiratud ajavahemikul, kui neid, kes sooviksid püsivalt välisriiki emigreeruda;
- J. arvestades, et eduka integratsiooni lahenduseks on tööhõive ja ELi integratsioonipõhimõtetega rõhutatakse, et kvaliteetne, püsiv ja tasustatud tööhõive või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemine on integratsiooniprotsessis võtmetähtsusega ning põhiline sisserändajate osalemiseks vastuvõtva liikmesriigi ühiskonnas, panuse andmiseks sellesse ning selleks, et see panus muutuks nähtavaks;
- K. arvestades, et Euroopa Liidus elab ja töötab ebaseaduslikult hinnanguliselt 1,9–3,8 miljonit sisserändajat;
- L. arvestades, et alates 2000. aastast on tänu sisserändajate panusele loodud ligikaudu neljandik uutest töökohtadest; arvestades, et rändajad leiavad üha sagedamini tee tööturule füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise kaudu, aga satuvad sealjuures ka sagedamini majandusraskustesse; arvestades, et rändajatest ettevõtjatel ja etnilistel ettevõtetel on oluline roll töökohtade loomisel ning nad võivad tegutseda kogukonna liidrite ja sildadena ülemaailmsetele turgudele, mistõttu annavad nad panuse edukamasse integratsiooni;

arvestades seetõttu, et liikmesriigid peavad andma rohkem teavet nende rühmade kohta ning suurendama sellealast teadlikkust, näiteks ühe akna süsteemi kasutava veebilehe loomisega ettevõtlusega tegeleda soovivatele inimestele, millel antaks teavet võimaluste ja probleemide, ELi ja riiklike toetuste ning organisatsioonide ja asutuste kohta, kes annavad abi füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise korral;

- M. arvestades, et rändetaustaga õpilased on haridussüsteemis endiselt ebasoodsamas olukorras ning nende puhul on tõenäolisem, et nad jätavad kooli pooleli;
- N. arvestades, et bürokraatlike tõkete, kvalifikatsioonide mittetunnustamise ja kvalifikatsiooni tõstmise võimaluste puudumise tõttu on oskuste nõudlusele mittevastavus ja sellega kaasnev ajude väljavool sisserändajate puhul suurem kui kohalike elanike puhul;
- O. arvestades, et majanduse globaliseerumine käib käsikäes sotsiaalse globaliseerumisega ning sellel on erilised tagajärjed nii ELi liikmesriikide kui ka kolmandate riikide kodanike sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitilisele mõõtmele;
- P. arvestades, et tööhõive- ja naabruspoliitika käivad tööjõuvajaduse paremal katmisel Euroopa tööturgudel käsikäes;
- Q. arvestades, et üksikutel liikmesriikidel ei ole võimalik sõlmida kahepoolseid vastastikuseid sotsiaalkindlustuslepinguid kõikide kolmandate riikidega ning selle poole püüdlamine tooks kaasa killustunud süsteemi ja ELi kodanike ebavõrdse kohtlemise; arvestades, et seetõttu tuleb võtta meetmeid ELi tasandil;
- R. arvestades, et kolmandate riikide kodanike integreerimine tööturule ja sellega kaasnev üldine integratsioon on ELi tasandil ära jagatud paljude komisjoni peadirektoraatide ja Euroopa välisteenistuse vahel;
- S. arvestades, et riiklikul tasandil võidakse kasutada samasugust killustunud lähenemisviisi eri valitsustasandite ning osakondade ja asutuste vahel, samas on kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused äärmiselt olulised integratsioonistrateegiate rakendamisel rohujuuretasandil;
- T. arvestades, et rändajatest naised puudutab sagedamini töötus, madalalalgaline töö ja oskuste nõudlusele mittevastavus;
- U. arvestades, et rändajatest naised töötavad sagedamini sellistes valdkondades nagu näiteks mitteametlik hooldus, mida mõne liikmesriigi sotsiaalkindlustussüsteemides ei tunnustata, mistõttu neile ei ole pensionile jäädes pensioniskeemid kättesaadavad ning nad on seetõttu vanemas eas vaesuse ohus;
- V. arvestades, et suur osa kolmandate riikide üliõpilasi ELis ei tööta pärast õpingute lõpetamist ELis;
- W. arvestades, et rändetaustaga inimestel on koolis sageli halvemad tulemused, nad kannatavad sotsiaalse tõrjutuse, sealhulgas selliste probleemide all nagu raskused seoses tööturul osalemisega, rassism, ksenofoobia ja diskrimineerimine, kõik nimetatud asjaolud takistavad nende tööturule integreerimist;

1. rõhutab, et tööturule ja ühiskonda integreerimine eeldab mõlema poole panust, ühelt poolt eeskätt keeleõppe, õigus-, poliitilise ja sotsiaalsüsteemi, kommete ja tavade ning vastuvõtva riigi sotsiaalse läbikäimise muustrite tundmise ja austamise osas, ning teisest küljest kaasava ühiskonna rajamise, tööturule, institutsioonidele, haridusele, sotsiaalkindlustusele, tervishoiule, kaupadele ja teenustele ning eluasemele juurdepääsu tagamise ning demokraatlikus protsessis osalemise õiguse osas; rõhutab seoses sellega, et haridusasutused ning usu-, sotsiaalsed, kogukondlikud ja rändajate organisatsioonid ning spordi- ja kultuuriühendused, relvajõud, sotsiaalpartnerid, eelkõige ametiühingud, ettevõtted ja tööbürood kannavad selles osas erilist sotsiaalset vastutust, ning tuletab samuti meelde, et igal osalejal on integratsiooniprotsessis oma tugevad küljed;
2. arvab, et vastastikune osalus integratsioonis võib saavutada võimalikult laia ühiskondliku kandepinna ainult juhul, kui integratsiooni käsitatakse kõiki valdkondi läbiva ülesandena ja kui liikmesriigid konsulteerivad aktiivselt ja avatult elanikkonnaga ning pakuvad praegu integratsiooniga seonduvatele küsimustele usaldusväärseid lahendusi;
3. juhib tähelepanu sellele, et integratsioon on pidev kahesuunaline protsess, mis nõuab nii ELi mittek kuuluvate riikide kodanike kui ka vastuvõtva ühiskonna osalust; tunneb heameelt selle üle, et ELis on palju heade tavade näiteid rändajate, varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate integreerimise kohta, mis toimub sageli integratsiooni eesmärkide saavutamises tähtsat rolli täitvate kohalike omavalitsuste läbiviidavate projektide kaudu;
4. märgib, et integratsioon saab kõige tulemuslikumalt alguse kohalikul tasandil; nõuab seetõttu, et EL aitaks luua piirkondlike ja kohalike omavalitsuste integratsioonivõrgustiku, mille raames ühendatakse kohalikul tasandil alt-üles põhimõtte alusel kõik kodanikuühiskonna osalejad ja mille eeskujuks võiksid olla sellised projektid nagu CLIP¹, ERLAIM², ROUTES, City2City ja Eurocities; rõhutab, et linnadel ja suurlinnadel on sellega seoses tähtis roll ning neile tuleks anda erilist toetust;
5. kutsub liikmesriike üles võitlema otsustavalt kolmandate riikide kodanike ja teiste ELi kodanike diskrimineerimisega, eelkõige ametliku ja mitteametliku diskrimineerimisega töökoha otsimisel ja töökohal; on seisukohal, et tuleb otsustavalt võidelda diskrimineerimise ja rassismi vastu majandus- ja finantskriisi ajal ning sellega kaasneva töötuse suurenemise vastu; rõhutab, et tööandjatelt nõutakse seaduse alusel kõikide töötajate võrdset kohtlemist ja nende diskrimineerimise vältimist usutunnistuse, soo, etnilise või rahvusliku päritolu alusel, edendades seeläbi põhiõigusi, kusjuures diskrimineerimise keeld ja võrdsete võimaluste tagamine on integratsiooniprotsessi väga oluline osa; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et palgatasemeid ja kollektiivlepingutest tulenevaid õigusi järgitaks vastuvõtvates riikides ka rändajate puhul; kutsub liikmesriike üles teostama järelevalvet selle üle, et palgatasemeid ja õigusi järgitakse ka tegelikult, et vältida palga- ja sotsiaalset dumpingut, võtma vastu ühised suunised tööalase diskrimineerimisega tegelemise kohta ja meetmed, et leevendada negatiivset mõju, mida õigussüsteem võib rändajate elule avaldada, ning toetama tööleasumist ergutavaid poliitikameetmeid, mis võivad kaasa tuua kiirema majanduskasvu ning vähendada ebavõrdsust ja palgalõhet;

¹ Euroopa linnade koostöövõrgustik rändajate integreerimise poliitika kujundamiseks kohalikul tasandil.

² Euroopa piirkondlikud ja kohalikul omavalitsused rändajate integreerimiseks.

6. kutsub liikmesriike üles paremini ühitama rändepoliitikat tööturuga, et tegeleda tööjõupuuduse küsimusega ja hoogustada riigisisest tootmist;
7. kutsub komisjoni üles ühinemiseelse abi ja tehtud edusammude üle parema järelevalve teostamise kaudu veelgi suurendama laienemisprotsessis osalevate riikide pingutusi romade sotsiaalse ja majandusliku kaasamise parandamiseks, pöörates suuremat tähelepanu roma naiste ja tütarlaste olukorrale;
8. on seisukohal, et liikmesriikide integratsioonipoliitika ja -meetmed peavad muutuma diferentseeritumaks, vajadusest lähtuvalt ja kvaliteetsemaks ning tuleb pidada silmas, et ennekõike tuleb teha vahet erinevate sihtrühmade vajaduste vahel, nt kõrge ja madala kvalifikatsiooniga inimesed, ELi kodanikud ja kolmandate riikide kodanikud, tööpakkumisega ja ilma tööpakkumiseta rändajad, olemasolev või puuduv keeleoskuse tase või perekondlikud sidemed vastuvõtvast riigis, mistõttu tuleb täita kõikide rändajate vajadused; tuletab meelde, et osalemine sõltub selliste meetmete kättesaadavusest ja taskukohasusest ning õigusest tuua kaasa lähimad pereliikmed ja töötada pikaajaliste partnerite heaks;
9. tuletab meelde, et peaaegu pool ELi rändajatest on naised ning naiste iseseisev rändestaatus ja õigus töötada abikaasa heaks on olulised aspektid tõhusa integratsiooni tagamiseks;
10. nõuab, et kohalikul, riiklikul ja Euroopa tasandil valitakse terviklik lähenemisviis, mida võiks võrrelda soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamisega; nõuab integratsiooni süvalaiendamise põhimõtte kasutuselevõtmist, mille puhul integratsiooniga seotud küsimusi võetakse arvesse kõikide poliitiliste, seadusandlike ja finantsmeetmete puhul ning kutsub liikmesriike sel eesmärgil üles paluma, et integratsioonialased riiklikud kontaktpunktid teavitaksid selles valdkonnas tehtavatest edusammudest; kutsub komisjoni lisaks sellele üles asutama talitustevahelist rühma, mis tegeleks integratsiooni, (tööjõu) rände ja tööturule integreerimise teemadega ja hõlmaks kõiki sellega tegelevaid peadirektoraate, Euroopa välisteenistust ja asjaomaseid sidusrühmi;
11. tunneb heameelt Euroopa integratsioonifoorumi loomise üle, millega rajatakse kodanikuühiskonnale platvorm rändajate integreerimise küsimustega seonduvate raskuste ja prioriteetide arutamiseks; pooldaks tihedamaid sidemeid foorumi ning ELi tasandil toimuva poliitilise ja seadusandliku protsessi vahel;
12. on seisukohal, et edukas integratsioon hõlmab ka osalemist poliitilistes otsustusprotsessides ning eelkõige tuleks edendada rändajate osalemist ühiskondlikus elus; toetab seega rändetaustaga isikute ühiskonda ja poliitilisse otsustusprotsessi kaasamise võimaluste suurendamist ning nende võimaluste kasutamise edendamist;
13. tuletab meelde, kui oluline on anda rändajatele hääletamisõigus, eriti kohalikul tasandil, sest see on tähtis vahend rändajate integreerimiseks ja kodanikuosaluseks; peab murettekitavaks vähemuste poliitilist alaesindatust kõigil valitsustasanditel, sealhulgas liikmesriikide tasandil ja Euroopa Parlamendis;
14. rõhutab, kui oluline on mõista, et tugev kultuuriline identiteet ei pruugi vähendada rahvusliku identiteedi tugevust ning rahvuslik identiteet peab olema piisavalt avatud ja

paindlik, et hõlmata ja säilitada kodanike erineva kultuurilise päritolu ja tausta eripärasid, kuna need moodustavadki pluralistliku riigi;

15. rõhutab, et päritoluriigid kannavad samuti vastutust tööturule integreerimise hõlbustamise osas taskukohaste keele- ja muude ettevalmistavate kursuste pakkumise, teabe andmise ning tööbüroode üle järelevalve teostamise kaudu, et tagada nende vastutustundlik käitumine, ning kontaktide hoidmise kaudu diasporaaga ja/või vastuvõtvast riigis asuvate oma riigi saatkondade asjaomaste osakondadega; ergutab seoses sellega päritoluriike töötama selles osas välja täiendavaid programme;
16. nõuab, et vastuvõtvastes riikides pakutavate keeleõppe- ja integratsiooniprogrammidega vahendataks Euroopa demokraatia ajalugu, kultuuri, väärtusi ja põhimõtteid, õigusriigi põhimõtteid ja Euroopa ajalookäsitust, rõhutatakse põhiõiguste hartas sätestatud õigusi ja muid põhimõtteid ning võideldakse kinnistunud sooliste stereotüüpide vastu, sõltumata sellest, millised on sisserändaja kultuuritaust, ametialased oskused või kutsealane rakendusvaldkond;
17. juhib tähelepanu rändajatest naiste järjest olulisemale rollile integratsioonis, kuna nad ei kujuta endast mitte üksnes suurt potentsiaali tööturu jaoks, vaid neil on sageli tähtis roll ka laste kasvatamisel ning normide ja väärtuste vahendamisel, aga ka seetõttu, et nemad kannatavad kõige sagedamini diskrimineerimise ja vägivalla all; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma meetmeid, et märgatavalt tugevdada naiste õiguslikku ja sotsiaalset positsiooni, et vältida diskrimineerimist kõikides poliitikaalaldkondades ning realiseerida naiste võimalik panus eeskätt majanduslikku ja sotsiaalsesse arengusse;
18. kutsub liikmesriike üles töötama välja haridus- ja teavitusprogrammid, et teavitada rändajatest naisi nende õigustest ja kohustustest, ning looma mitmekeelsed nõustamisteenused naistele;
19. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema tihedat koostööd rändajatest naistega seotud probleemidega tegelevate võrgustike ja valitsusväliste organisatsioonidega, et arendada sootundlikku poliitikat ja võtta igakülgset arvesse soolise võrdõiguslikkuse kontseptsiooni, et kaitsta rändajatest naiste inimõigusi, pakkuda tööhõive valdkonnas ja tööturule pääsul võrdseid võimalusi, tagades samas võrdsed õigused, ning tõkestada ja ennetada kõiki vägivallavorme, tööalast ja seksuaalset ärakasutamist, naiste suguelundite moonutamist, ebaausaid tavasid, lapsröövi, orjust, sundabielusid ja naistega kauplemist;
20. rõhutab, et oskustööjõu nappusega tuleks liikmesriikides ja ettevõtetes tegeleda ka sihipärase koolitus-, kutsekoolitus- ja elukestva õppe meetmetega; teeb sel eesmärgil ettepaneku laiendada ELi elukestva õppe liikuvusprogrammi rahvusvahelist mõõdet; rõhutab lisaks, et võõrtöötajate laste kehva edasijõudmise ja suure koolist väljalangemise määraga tuleks tegeleda, tagades alaealiste õiguse haridusele ning võttes meetmeid, mis hõlmavad rahastamist, stipendiume, edasisi õppimisvõimalusi ning teabe andmist liikmesriikide haridussüsteemide ning kaasnevate õiguste ja kohustuste kohta võimalikult paljudes keeltes; tuletab meelde, et duaalne haridussüsteem/koolitussüsteem, mida mõnes liikmesriigis kasutatakse selleks, et aidata noortel rändajatel siseneda tööturule ja vähendada noorte töötust, on osutunud edukaks; peab vajalikuks koolitada haridustöötajaid mitmekesisusega toimetulekuks ja kaaluda võimalust rändajate värbamiseks avaliku sektori ametikohtadele, eelkõige õpetajateks; ergutab liikmesriike

soodustama etnilisi ettevõtjaid ja tunnustama nende olulist rolli integratsioonis, töökohtade loomises ja kogukondade juhtimises;

21. kutsub liikmesriike üles teavitama välismaa üliõpilasi töövõimalustest pärast õpinguid ja lihtsustama nende sisenemist oma tööturule ning tuletab meelde, et inimesi, kes on elanud ja lõpetanud õpingud ühes riigis ning õppinud selgeks keele, võib juba integreerunuks pidada; juhib veel tähelepanu sellele, et Euroopa Liidu jaoks ei ole majanduslikult kasulik raisata kõrgkoolide lõpetajatesse tehtud investeeringuid, kuna nad ei suuda ELis tööd leida; kutsub seetõttu liikmesriike üles tööjõuvajadust paremini hindama ja looma ELi liikmesriigis õpingud lõpetanud võõrtöötajatele õiglased võimalused tööturul konkureerimiseks;
22. tuletab meelde, et ELi naaberriigid on üks peamistest Euroopa tööturgudel töö otsijate allikatest ja Euroopa tööturu arendamiseks väga kasulikud ning haridusprogrammide, ajaloolise tausta ja keeltega seotud sarnasused kujutavad endast töötajate integreerimise seisukohast tõelist eelist;
23. kutsub komisjoni üles kaaluma võimalust töötada välja ja kasutusele võtta ühine tingimustel põhinev ELi sisenemise süsteem, mis toetub läbipaistvatele kriteeriumidele ja on kooskõlas Euroopa kvalifikatsiooniraamistikus teenetepunktide kogumise ja ülekandmise lähenemisviisiga, milles liikmesriigid võiksid osaleda vabatahtlikkuse alusel; märgib, et sellist süsteemi võiks kohandada tööturu tingimustega, et lihtsustada hädavajaliku oskustööjõu sisserännet;
24. rõhutab, et nii EList kui ka kolmandatest riikidest saabuva oskustööjõu suhtes peab kehtima põhimõte „sama töö eest samas töökohas võrdne palk ja võrdsed töötingimused”;
25. kutsub komisjoni üles kaaluma seoses eelmainitud sisenemissüsteemiga Euroopa tööturuasutuste võrgustiku juures rahvusvahelise platvormi väljatöötamist standardsete töökirjelduse ja oskuste profiilide jaoks, pidades silmas Euroopa kvalifikatsiooniraamistikus teenetepunktide kogumise ja ülekandmise lähenemisviisi, et lihtsustada töötajatest rändajate värbamist ning nende võimete, oskuste ja kvalifikatsioonide võrdlemist;
26. rõhutab, et liikmesriigid muutuksid kvalifitseeritud kolmandate riikide kodanikele atraktiivsemaks, kui nad osaleksid sisenemissüsteemis, mis põhineb Euroopa kvalifikatsiooniraamistikus teenetepunktide kogumise ja ülekandmise lähenemisviisil, sest see teeks asjaajamise kolmandate riikide kodanikele lihtsamaks;
27. rõhutab, kui oluline on vajadustest lähtuv, kvalifitseeritud töötajate ränne, millega kaasnevad integratsioonimeetmed, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike koos piirkondade ja linnadega üles võtma Euroopa tasandil kasutusele ühise kooskõlastatud süsteemi tööjõu nõudluse väljaselgitamiseks ja tööjõu rände paremaks suunamiseks; kiidab seetõttu heaks komisjoni ettepaneku võtta kasutusele Euroopa platvorm dialoogi pidamiseks töörände haldamise teemal ning asuda regulaarselt ja süstemaatiliselt hindama nõudmist ja pakkumist ELi tööturgudel pikaajalises perspektiivis (kuni aastani 2020), sektorite, kutsealade, kvalifikatsioonitasemete ja riikide lõikes; rõhutab, et kavas tuleks samuti selgelt kindlaks teha ELi tööjõupuudus lühiajalises ja keskpikas perspektiivis;

28. soovib sellises süsteemis näha ette vähemalt alavarustatud kutsealade loetelu ja analüüsida nõudlust lähtuvalt tööandjate esitatud andmetest;
29. kutsub ühenduse eelistamise põhimõtet silmas pidades liikmesriike üles edendama vaatamata pidevale tööjõunappusele või selle tõttu ELi-sisest liikuvust ja lihtsustama seetõttu töölevõtutingimusi, töölevõttu ja teistest liikmesriikidest pärit ELi kodanike integreerimist; kutsub liikmesriike üles välja töötama vahendeid ja meetmeid, et kõrvaldada Euroopa Liidu sisese liikuvuse kaudu tasakaalutus tööjõu pakkumise ja nõudluse vahel ning investeerida teenistustesse, mis tegelevad nende ELi rändajate taasintegreerimisega, kelle tööotsingud jäid tulemusteta ja kes pöördusid seetõttu uuesti päritoluriiki tagasi;
30. rõhutab, et töörande teemat ei ole kohane kasutada avalikkuse hirmutamiseks; märgib, et eelarvamustel ja vaenulikkusel põhinevad eelhoiakud õhnestavad ühiskonna aluseks olevat solidaarsust, mistõttu tuleks kategooriliselt keelduda selle teema populistlikust ärakasutamisest;
31. tuletab meelde massimeedia olulist rolli avaliku arvamuse kujundamisel sisserände ja integreerimise küsimuses, ning nõuab, et ajakirjandus oleks vastutustundlik ja edendaks vastastikust austust ning üksteise sarnasuste ja erinevuste mõistmist;
32. on seisukohal, et rändajatele, pagulastele ja varjupaigataotlejatele tuleb tööturule pääs lihtsamaks teha, et neil ei tekiks tööturule sisenemisel probleeme, ning nad võiksid arvestada kiire ja soodsa hindamise ning vajaduse korral lõputunnistuste, diplomite ja oskuste tunnustamise ja kinnitamisega, olenemata sellest, kas need on omandatud formaalse, mitteformaalse või informaalse õppimise käigus; kutsub komisjoni seetõttu üles esitama konkreetseid ettepanekuid, kuidas saaks kasutusele võtta kolmandate riikide kodanike kvalifikatsioonide ja diplomite tunnustamise süsteemi, mis hõlmaks ka tõhusat oskuste hindamist dokumentide puudumise korral; tuletab sellega seoses meelde, et tuleb toetada pädevuse, kvalifikatsioonide ja oskuste läbipaistvust partnerriikides;
33. märgib, et tööturule orienteeritud sisseränne võib avaldada liikmesriikide sotsiaalsüsteemidele positiivset mõju, tagades kvalifitseeritud tööjõu ja suurendades konkurentsieelist tänu kultuurilisele mitmekesisusele (keelteoskus, välismaal omandatud kogemused, liikuvus jne);
34. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema partnerriikidega koostööd, et pöörata suuremat tähelepanu laste töö vastu võitlemisele, seades eesmärgiks selle asemel täiskasvanutele inimväärsete töökohtade loomise ja andes lastele võimaluse sobiva hariduse saamiseks;
35. pooldab ametiühingutesse ühinemise vabaduse ja kollektiivlääbirääkimiste pidamise õiguse rakendamist ilma igasuguste eranditeta, et täita, parandada ja kaitsta inimväärseid töötingimusi;
36. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles siduma omavahel pagulas-, tööturu- ja hariduspoliitika ning tagama varjupaigataotlejatele võimalikult kiiresti juurdepääsu tööturule ja haridusele;

37. nõuab, et rändajad valmistataks võimalikult kiiresti ette kodusele tööturule sisenemiseks; juhib sellega seoses tähelepanu heale tavale tööturule integreerimise valdkonnas, nt rändajate juhendamine, integratsioonijuhendid, rändajate väljatöötatud projektid rändajatele ja ametikeele kursused, samuti rändajate koolikohustuslike laste abistamine ja innustamine ning rändetaustaga kvalifitseeritud isikute toetamine ettevõtete asutamisel;
38. rõhutab, et vastuvõtva riigi keele õppimine on teenustekesksel Euroopa tööturul edu alus; rõhutab lisaks, et liikmesriigid peavad tagama piisavate keeleõppe võimaluste olemasolu, et keelebarjäärid ei oleks töömaailmas takistuseks, ja tunneb heameelt ettevõtete omaalgatuste üle selles valdkonnas;
39. kutsub liikmesriike sellega seoses üles teavitama rändajaid paremini võimalustest ja probleemidest, Euroopa ja riiklikest toetustest ning abiorganisatsioonidest ja abi osutavatest asutustest ettevõtluse valdkonnas;
40. toetab komisjoni kavatsust kuulutada 2015. aasta Euroopa integratsiooni aastaks, nõuab samas tungivalt, et selle raames keskendutaks eelkõige töö kaudu toimuvat integratsioonile; kutsub komisjoni üles tagama, et kõnealuse integratsiooni aasta raames töötataks liikmesriikide jaoks välja konkreetsed seadusandlikud tekstid ja võrdlusalused;
41. paneb liikmesriikidele südamele töötada välja ja vahetada häid tavasid mitmekesisuse edendamise vallas töökohal, nt juhendamine, uute ettevõtete toetamine, integratsiooniprogrammid, subsideeritud töö, sihtrühmad, mitmekesistamise kavad, individuaalne nõustamine, keeleõpe ja oskuste arendamine ning diskrimineerimisvastased kampaaniad;
42. märgib, et paljudes liikmesriikides ei ole rändajate integratsioon piisavalt tagatud ja seetõttu tuleb ametiasutustelt nõuda täiendavate sihtotstarbeliste meetmete võtmist; arvab, et see on ka seotud vale arusaamaga, mille kohaselt nähakse rändajais peamiselt ohtu turvalisusele ning ei osata piisavalt näha positiivseid võimalusi; on seisukohal, et sageli ei tunnustata seetõttu piisaval määral päritoluriigis omandatud kutseoskusi;
43. tunnistab (tööjõu)korduvrände potentsiaali luua kolmekordse kasuteguriga olukord, millest saab kasu nii rändaja, vastuvõttev riik kui ka päritoluriik, ning kutsub liikmesriike üles avama end selliseks sisse- ja väljarändeks ning hõlbustama seda;
44. peab oluliseks, et korduvrände keskmis seisaks inimene ning inimeste omandatud teadmisi ja oskusi oleks võimalik kasutada nende tagasipöördumisel;
45. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tugevdama koostööd kolmandate riikidega korduvrände valdkonnas ning kaasama neid läbirääkimistesse ja lepingutesse, eelkõige rände ja liikuvuse suhtes võetud üldise lähenemisviisi valdkonnas ning sellega kaasnevatesse rände ja liikuvuse teemal peetavatesse dialoogidesse ja liikuvuspartnerlustesse;
46. peab ELi ja kolmandate riikide vahel kokku lepitud rände ja liikuvuse ühiseid kavasid alternatiivseks raamistikuks, kui üks osapooltest ei ole valmis kõiki liikuvuspartnerlusega kaasnevaid kohustusi täitma, kuid rõhutab, et see peaks olema ainult üleminekuetapp;

47. tunneb sellega seoses erilist heameelt kavatsuse üle asutada partnerriikides liikuvuspartnerluste ja ühiste kavade raames rände ja liikuvuse teabekeskused ning nõuab tungival, et kõnealuste keskuste loomise mõtet soovitataks ka kolmandatele riikidele;
48. nõuab meetmete võtmist korduvrände arukate strateegiate soodustamiseks, millega kaasnevad vajalikud vahendid ning õiguslikud tagatised ja tingimused, et luua turvalisi töökohti ja takistada ebaseaduslikku sisserännet;
49. märgib, et sedalaadi koostöö edukus nõuab pikaajalist pühendumist, mida EL saab pakkuda ainulaadselt oma rahastamisvahenditega, näiteks toetades naasmis- ja integratsiooniprogramme korduvrände valdkonnas;
50. rõhutab, et korduvrände programme tuleb paindlikult kujundada ning võtta arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 8 ning direktiivi 2003/109/EÜ ja direktiivi 2003/86/EÜ;
51. rõhutab, et sellega seoses on mõttekas keeleõpe ja oskuste arendamine enne vastuvõtvasse riiki jõudmist, samuti ettevalmistused tagasipöördumiseks, ning tuleb meelde võimalust luua nii päritolu- kui ka vastuvõtvas riigis väljarände ettevalmistamisega tegelevad bürood;
52. tuleb meelde, et ränne ja tööturupoliitika peaksid käima käsikäes ning kutsub komisjoni sellega seoses üles tugevdama sidemeid tööjõunõudluse, korduvrände, arengu ning naabus- ja välispoliitika vahel ning seadma need sidemed esikohale; väljendab heameelt rahalise toetuse üle, mida EL on senini eraldanud rände haldamiseks kolmandates riikides, nt algatus MIEUX II (Migration EU Expertise II) ning palub, et ELi projektide rahastamisel loodaks võimalikult suurt sünergiat Euroopa Sotsiaalfondi ning Varjupaiga- ja Rändefondi vahel;
53. tunneb heameelt kehtivate ELi õigusaktide üle, mis käsitlevad integratsioonimeetmete väljatöötamist, näiteks integratsioonialaste riiklike kontaktpunktide võrgustik, Euroopa Liidu integratsiooni veebileht, Euroopa integratsiooni käsiraamat, Euroopa Integratsioonifond, Varjupaiga- ja Rändefond, Euroopa Liidu sisserändeportaal ja Euroopa integratsioonimoodulite algatus;
54. tuleb meelde ELi ühiseid sisserändajate integreerimise aluspõhimõtteid; peab kahetsusväärseks, et liikmesriigid ei kasuta praegu kõiki Euroopa Integratsioonifondi võimalusi, ning tuleb meelde, et fondi eesmärk on toetada liikmesriikide meetmeid ühiste aluspõhimõtete rakendamiseks;
55. rõhutab vajadust välja selgitada, jagada ja edendada parimaid tavasid sooliselt kõige võrdõiguslikuma rändepoliitikaga ELi ja kolmandate riikides;
56. rõhutab vajadust kasutada võimalikult hästi ära Euroopa kodanike aastat 2013, et keskenduda rändajatest naiste vabale liikumisele ja täielikule osalemisele Euroopa ühiskonnas;
57. palub liikmesriikidel korraldada rändajatele teavituskampaaniaid, et võidelda asjaomastes kogukondades kinnistunud sooliste stereotüüpide vastu, parandada rändajatest naiste ühiskonda integreerimist ja osalemist ühiskondlikus elus, majanduses, hariduses ja

tööturul, ning võidelda soopõhise vägivalla vastu;

58. juhib tähelepanu sellele, et paljud potentsiaalsed rändajad peavad päritoluriigis toime tulema pikkade ooteaegadega liikmesriikide konsulaaresindustes ja seetõttu on korduva töösuhte õigeaegne, usaldusväärne ja sujuv vahendamine äärmiselt keeruline; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles kaaluma veelgi tõsisemalt ühise Euroopa konsulaaresinduse loomist ELi delegatsioonides ja liikmesriikide saatkondades;
59. ergutab Euroopa välisteenistuse töötajate, eriti just ELi delegatsioonide juures töötava personali koolitamist rände suhtes võetud üldise lähenemisviisi vallas, et kindlustada ELi sisserändepoliitika tõhus süvalaiendamine liidu välistegevuses;
60. soovib tungivalt Euroopa välisteenistusel kooskõlastada tõhusamalt rändepoliitika välismõõdet;
61. kutsub subsidiaarsuse põhimõtet silmas pidades liikmesriike üles andma neile dokumentideta inimestele, kes suudavad endale tööga elatist teenida, võimalus elada seaduslikku elu, ning tegelema kiirelt ja pädevalt staatust käsitlevate otsuste ja dokumentide pikendamise taotlustega, et ebaseaduslikud rändajad saaksid osaleda asjaomase liikmesriigi ühiskondlikus, poliitilises ja majanduslikus elus; tuletab meelde, kui oluline on ELi arukas piirihaldus ning võimalus teostada järelevalvet biomeetriliste tunnuste alusel;
62. on seisukohal, et riiki sisenemist ja riigis viibimist tuleb reguleerida selgete, õiglaste ja mittediskrimineerivate eeskirjadega, mis peavad olema kooskõlas riiklike ja ELi tasandi õigusnormidega; rõhutab, et riiki sisenemise kriteeriumid peavad olema hõlpsasti mõistetavad ja pika kehtivusega; märgib, et pikaajalise riigis viibimise õiguse saamine lühikese aja jooksul on integratsiooni peamine väljavaade; rõhutab, et keeleoskus on tähtis ning seda tuleks edendada ja toetada, kuid seda ei tohiks kasutada valiku- või karistuskriteeriumina;
63. täheldab, viidates direktiividele 2008/115/EÜ ja 2009/52/EÜ, et ebaseaduslikku töörännet võib tõhusale järelevalvele lisaks piirata ka paremate seadusliku sisserände võimaluste pakkumisega;
64. mõistab hukka ilma dokumentideta rändajate ja eitava vastuse saanud varjupaigataotlejate lootusetu olukorra ELis, kuna paljud neist kannatavad puudust, ning nõuab, et leitaks lahendused, millega austatakse täielikult asjaomaste isikute põhiõigusi; märgib, et ilma dokumentideta rändajatel on väga vähe võimalusi integreerumiseks ning seadustamisvõimaluste andmine parandaks integreerimiselaseid väljavaateid;
65. peab kahetsusväärseks, et mõnes liikmesriigis on hiljuti muudetud õigusakte, mis käsitlevad sünnijärgset õigust kodakondsusele, millest tulenevalt suureneb ELis kodakondsusetuse esinemine;

66. rõhutab, et nii seaduslik kui ka ebaseaduslik sisseränne on levinud nähtused ning on vaja ühist rändepoliitika õigusraamistikku, mis kaitseks rändajaid ja võimalikke ohvreid, eelkõige naisi ja lapsi, kes on haavatavad rände ja inimkaubandusega seotud organiseeritud kuritegevuse eri vormide suhtes; rõhutab samuti, et ebaseaduslikku rännet saab vähendada ühise õigusraamistiku väljatöötamisega;
67. taunib asjaolu, et paljudele rändajatest naistele lubatakse päritoluriigis valelikult töölepinguid arenenud riikides, ning mõned neist koguni röövitakse seksuaalseks ärakasutamiseks maffia ja inimkaubandusega tegelevate võrgustike poolt; palub liikmesriikidel teha suuremaid jõupingutusi selliste kuritarvituste ja ebainimlike tavade vastu võitlemiseks;
68. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama õigusraamistiku, millega tagatakse sisserännanud naistele õigus omada passi ja elamisluba ning tehakse võimalikuks kõikide nende kriminaalvastutusele võtmine, kes need dokumendid äraastavad;
69. rõhutab, et rändajatest naiste tööhõive koondub enamjaolt koduteenustele ja hooldusteenustele, olenemata nende haridustasemest ja töökogemustest; taunib asjaolu, et enamik neist töötab väga madala palgaga, ilma töölepinguta ja ilma igasuguste sotsiaaltagatisteta;
70. kiidab heaks Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsiooni nr 189 koduabiliste kohta, mis jõustub 2013. aastal, ja kutsub kõiki liikmesriike üles selle viivitamata ratifitseerima;
71. tunneb heameelt olemasolevate otsuste üle sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta, mille EL on sõlminud Alžeeria, Maroko, Tuneesia, Horvaatia, endise Jugoslaavia Makedoonia vabariigi, Iisraeli, Montenegro, San Marino, Albaania ja Türgiga; kutsub komisjoni üles võtma meetmeid, et tegeleda sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimisega kolmandate riikide kodanike jaoks, eelkõige õiguste säilimisega EList lahkumisel või ELi uuesti sisenemisel, ja toetama ELi rändepoliitikat piisavate meetmetega, mis käsitlevad rändajate omandatud sotsiaalkindlustusõigusi;
72. tunneb sellega seoses heameelt Ibero-Ameerika riikide sõlmitud sotsiaalkindlustusalase kokkuleppe üle ja teeb ettepaneku luua võimalus, mille kohaselt lisaks Portugalile ja Hispaaniale saaksid teisedki liikmesriigid liituda selle kokkuleppega kui Euroopa koordineerimiseplatvormiga; rõhutab, et ELi liikmesriikide ja kolmandate riikide kahepoolset kokkuleppet võivad küll tagada parema sotsiaalkindlustuskaitse, kuid ELi liikmesriikide vahel liikuvate kolmandate riikide kodanike jaoks muudavad need oma sotsiaalkindlustusõiguste tundmise raskemaks; väljendab seepärast heameelt komisjoni ettepaneku üle luua ELi süsteem sotsiaalkindlustusvaldkonna koordineerimise parimate tavade ja teabe vahetamiseks ning teeb ettepaneku, et komisjon koguks kahepoolseid riiklikuid kokkuleppeid, vaataks need läbi ja avalikustaks need läbipaistval viisil; kutsub komisjoni üles andma kahepoolseid kokkuleppeid sõlmivatele liikmesriikidele juhiseid, et tagada ühtlasem kohaldamine kõikjal ELis, järgides nii ELi sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist kui ka Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni sotsiaalkindlustuskonventsioone;
73. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles laiendama kolmandate riikide ja suuremate

piirkondadega sõlmitavate ELi assotsieerimislepingute praktilist reguleerimisala sotsiaalkindlustuse osas; nõuab seetõttu, et sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitiline mõõde muutuks olulise punktina ELi välissuhete ja kolmandate riikidega peetavate läbirääkimiste lahutamatuks osaks;

74. juhib tähelepanu asjaolule, et määruse (EL) nr 1231/2010 vastuvõtmisega saavutati küll määrusel (EÜ) nr 883/2004 põhinevate õiguste laiendamine kolmandate riikide kodanikele, kuid nimetatud õigusi saab kasutada üksnes ELi sisese piiriülese tegevuse puhul ja seetõttu on suurem osa kolmandate riikide kodanikke välistatud; ootab, et täielikult rakendataks ELi õigusaktides juba sisalduvad sotsiaalkaitsele juurdepääsuga seotud meetmed, näiteks ühtse loa direktiivi;
75. tunneb sellega seoses heameelt direktiivis 2009/50/EÜ (sinine kaart) kolmandate riikide kodanikele kehtestatud laiemal reguleerimisalaga eeskirjade üle ning kutsub komisjoni üles hindama direktiivi rakendamist ja selle mõju tööturule;
76. rõhutab, et ELi kodanike õigusi tuleb kaitsta ka väljaspool ELi ja juhul, kui nad töötavad või on töötanud kolmandates riikides;
77. nõuab seetõttu kolmandate riikide suhtes ühtse ja vastastikuse ELi lähenemisviisi järgimist sotsiaalkindlustuse koordineerimisel, mis hõlmab kõiki ELi kodanikke ja kolmandate riikide kodanikke, ilma et see piiraks kolmandate riikide kodanike õigusi, mis tulenevad assotsieerimislepingutest ja mille on välja töötanud Euroopa Kohus;
78. soovib sellega seoses kaaluda valikulise, vabatahtliku ja kvaliteetse nn 28. režiimi kehtestamist sisserändajate ja ELi kodanike jaoks teistes ELi riikides;
79. tunneb heameelt Euroopa ravikindlustuskaardi loomise üle ning nõuab tungivalt selle kasutamise laiendamist ja lihtsustamist;
80. rõhutab, et Euroopa tööturu atraktiivsus oleneb ka sellest, kas pensioni- ja sotsiaalseid õigusi saab üle kanda ja kas need kehtivad ka võimaliku tagasipöördumise korral;
81. kiidab heaks ühtse loa direktiivi vastuvõtmise, mis annab kolmandate riikide kodanikele ja nende ülalpeetavatele võimaluse pensionide ülekandmiseks vastavalt määrusele (EÜ) nr 883/2004; kutsub praegusi ja tulevasi ELi eesistujariike ning komisjoni üles taasalustama läbirääkimisi ettepaneku üle võtta vastu direktiiv täiendavate pensioniõiguste ülekantavuse kohta;
82. rõhutab, et sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitilise mõõtme valdkonnas on ELil võimalik täita juhtrolli ja kehtestada ülemaailmseid standardeid;
83. juhib tähelepanu vajadusele arendada rändajate jaoks välja asjakohased infosüsteemid, sh pakkuda juurdepääsu programmidele ja teadmistele, mis võimaldaksid potentsiaalsetel rändajatel õigesti hinnata väljarändamise eeliseid ja puudusi ning aitaksid sellise otsuse tegemisel; teeb ettepaneku anda sisserändajatele kohe saabumisel teavet õigusliku seisundi kohta pärast tagasipöördumist; nõuab, et selleks kasutataks süsteemi MISSOC (EU's Mutual Information System on Social Protection – ELi vastastikune sotsiaalkaitsealane infosüsteem);

84. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles korraldama üleeuroopalisi ja riiklikke teavitamiskampaaniaid, et suurendada rändajatest naiste osalemist demokraatlikus elus ning korraldada ja toetada nende suunatud vahetusprogramme;
85. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Regioonide Komiteele, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning liikmesriikide parlamentidele.

SELETUSKIRI

Euroopa Liidu tööpoliitika asub teelahkmel. Alates 2012. aastast väheneb esimest korda 20. ja 21. sajandi rahuaja jooksul tööeline elanikkond. Ilma sisserände suurenemiseta väheneb see järgmise kümne aasta jooksul veel 14 miljoni inimese võrra.

See avaldab pikaajalist negatiivset mõju Euroopa pensionisüsteemide tasakaalule ja põhjustab nii vahendite kui ka lühiajalist oskustööjõu nappust. Viimane on – vaatamata sellele, et ELi töötuse määr on ca 10% (23,8 miljonit) – juba praegu ilmne ja suureneb järgnevatel aastatel veelgi. Näiteks on 2015. aastal kogu Euroopa IT-sektoris hõivamata ligikaudu 380 000–700 000 töökohta.

Tähtis lahendusviis sellise topeltprobleemi jaoks – tööelise elanikkonna vähenemine ja oskustööjõu nappus – on kvalifitseeritud tööjõu sisseränne. Euroopa kodanikud on sellest aru saanud ja Eurobaromeetri uuringud näitavad, et 70% neist peab sisserändajaid Euroopa majanduse jaoks tähtsaks.

Siiski on selge, et kavandamata immigratsioon põhjustab probleeme ja ohustab ELi konkurentsivõimet. EL peab osalema ülemaailmses võistluses kõige helgemate peade nimel. Liikmesriikide eesmärgiks peab olema nii kvantitatiivne kui ka kvalitatiivne rändepoliitika. Juba praegu on selge, et kvalifitseeritud tööjõu sisseränne saab olema proovikivi. Teiste ELi kodanike ja sisserändaja taustaga kolmandate riikide kodanike integreerimisest saab meie ajajärgu ühiskondlik probleem.

Ja on seda juba praegu. Liikmesriigid on liiga kaua lasknud sisserändel toimuda ilma selge kavata. See on olnud raske vastuvõtva riigi, aga ennekõike sisserändajate jaoks. Praegu on sisserändajad kohalikest oluliselt sagedamini seotud tööpuuduse, oskuste ja töökohtade suure mittevastavuse, madalalpalgaliste töökohtade ja kooli poolelijätmisega. Mõelgem näiteks sellele, et kolmandate riikide kodanike tööhõive määr 20–64aastaste seas on ELis keskmiselt 10 protsendipunkti vähem kui kohaliku elanikkonna puhul.

Seejuures ei saa sisserändajate panust meie ühiskonda pidada liiga suureks. Alates 2000. aastast on ligikaudu neljandik uutest töökohtadest loodud tänu sisserändajate panusele. aastal elas ELi 27 liikmesriigis 48,9 miljonit inimest, kes on sündinud välismaal (9,7% ELi kogurahvastikust).

Seetõttu peab samaaegselt aset leidma nii integratsiooni tasategemine kui ka kontrollitud sisseränne. Mõlemad saavad õnnestuda vaid siis, kui Euroopa kui kontinent kehtestab sisserändajate vastuvõtmise kultuuri. Selles ei oleks ruumi sotsiaalsele tõrjutusele, rassismile ja diskrimineerimisele.

Selge peab olema ka see, et tööhõive on eduka integratsiooni lahendus.

Seetõttu soovib raportöör liikmesriikidelt diferentseeritumat, vajadusest lähtuvat ja kvaliteetsemat integratsioonipoliitikat. Seejuures on tähtis teha eeskätt vahet erinevate sihtrühmade vahel. Integratsiooniküsimustega tegelemiseks tuleb kohalikul, riiklikul ja Euroopa tasandil valida terviklik lähenemisviis ning arvesse tuleb võtta kõiki poliitilisi

vahendeid, õigusakte ja finantsinstrumente (integratsiooni süvalaiendamine).

Komisjoni olemasolevad meetmed tuleb seetõttu kokku võtta ja neist paremini teavitada. Esimene samm sellel teel oleks talitustevahelise integratsioonirühma loomine, kes tegeleb integratsiooni, (tööjõu) rände ja tööturule integreerimise teemadega ning hõlmaks kõiki sellega tegelevaid peadirektoraate ja Euroopa välisteenistust.

Peale selle tuleb luua kohalike ja piirkondlike omavalitsuste integratsioonivõrgustik alt üles suunatud lähenemisviisi põhimõttel, mis kaasab integratsiooni edendamisse kõik kohaliku tasandi sotsiaalpartnerid.

Vajadustest lähtuva rände edendamiseks nõuab raportöör, et komisjon ja liikmesriigid koos piirkondade ja linnadega võtaksid kasutusele Euroopa ühise süsteemi tööjõu nõudluse väljaselgitamiseks, et käsitleda ja kontrollida tööjõu rännet paremini.

Komisjon peaks kasutusele võtma kriteeriumidel põhineva vabatahtliku Euroopa punktisüsteemi. Liikmesriigid võiksid, kui neil ei ole oma punktisüsteemi, võtta osa Euroopa punktisüsteemist ning täiendada ja optimeerida oma riiklikku rändepoliitikat selle instrumendi abil. Sellist süsteemi tuleks kohandada tööturu tingimustega, et lihtsustada hädavajaliku oskustööjõu sisserännet.

Rändajad peavad saama võrdse juurdepääsu tööturule ning nad peaksid saama arvestada kiire ja soodsa lõputunnistuste, diplomite ja oskuste tunnustamise ja tõestamisega.

Peale selle peaks komisjon töötama välja rahvusvahelise pädevusraamistiku koos standardse töökirjelduse ja oskuste profiiliga, et lihtsustada seeläbi tööotsijatest rändajate värbamist ja võrdlemist.

Peale selle on üheks edumeelseks mudeliks veel korduvränne. Sellega võib ja peaks kaasnema kolmekordse kasuteguriga olukord, millest saab kasu nii rändaja, vastuvõttev riik kui ka päritoluriik.

Seetõttu peavad komisjon ja liikmesriigid tugevdama koostööd kolmandate riikidega korduvrände valdkonnas ja kaasama neid läbirääkimistesse ja lepingutesse. Jällegi tuleb mõelda terviklikult ning luua seosed tööjõunõudluse, korduvrände, arengu- ja välispoliitika vahel. Sellega peab kaasnema korduvrände arukas strateegia, millega nähakse ette vajalikud vahendid, õigustagatised ja eeldused, et säilitada töökohti ja takistada ebaseaduslikku sisserännet.

Tervikliku lähenemisviisi puhul peab ennekõike rakendama keeleõpet ja oskuste arendamist enne vastuvõtvasse riiki jõudmist ja tegema ettevalmistusi tagasipöördumiseks. Seetõttu on mõttekad sammud nn väljarände ettevalmistamisega tegelevate büroode loomine päritolu- ja vastuvõtvast riigis või rände ja liikuvuse teabekeskuste kavandatud loomine partnerriikides, mis kuuluvad liikuvuspartnerluste ja ühiste tegevuskavade. Sellega seoses on kindlasti üheks võimaluseks ka see, kui kaaluda ühise Euroopa konsulaaresinduse loomist ELi delegatsioonides, mis võiks keskselt hallata korduvrände haldusega seotud poolt.

Lõpuks on selge, et majanduslik üleilmastumine käib paratamatult käsikäes sotsiaalse

üleilmastumisega ning et ennekõike avaldab see mõju ELi ja kolmandate riikide kodanike sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitilisele mõõtmele. Euroopa tööturu ligitõmbavus oleneb ka sellest, kas pensioni- ja sotsiaalsed õigused on ülekantavad ning kas need kehtivad võimaliku tagasipöördumise korral.

Raportöör nõuab seetõttu ELi tasandil kõigi meetmete võtmist ühtse ja läbipaistva süsteemi loomiseks. Välissuhete puhul peab Euroopa Liit järgima ELi lähenemisviisi sotsiaalkindlustuse koordineerimisel kolmandate riikide suhtes, mis hõlmab kõiki ELi kodanikke ja kolmandate riikide kodanikke.

Esmajärjekorras tuleb õppida olemasolevatest ELi-kokkulepetest sotsiaalkindlustuse koordineerimise vallas ja/või avada Ladina-Ameerika sotsiaalkindlustuse alane kokkulepe teistele riikidele ja kasutada seda platvormina.

Raportöör soovib samuti kaaluda valikulist, vabatahtlikku ja kvaliteetset nn 28. režiimi sissereändajate ja ELi kodanike jaoks teistes ELi riikides.

22.1.2013

KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS (*)

tööhõive- ja sotsiaalkomisjonile

rändajate integreerimise, selle mõju kohta tööturule ja sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitilise mõõtme kohta
(2012/2131(INI))

Arvamuse koostaja (*): Juan Fernando López Aguilar

(*) Menetlus kaasatud komisjoni osalusel – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval tööhõive- ja sotsiaalkomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et 2011. aastal elas ELi 27 liikmesriigis 48,9 miljonit välismaal sündinud inimest (9,7% ELi kogurahvastikust). Nendest 16,5 miljonit elanikku pärines teisest ELi liikmesriigist (3,3%) ja 32,4 miljonit elanikku väljastpoolt ELi (6,4%);
2. arvab, et vastastikune osalus integreerimises võib saavutada võimalikult laia ühiskondliku põhja ainult juhul, kui integreerimist käsitatakse kõiki valdkondi läbiva ülesandena ja kui liikmesriigid konsulteerivad aktiivselt ja avatult elanikkonnaga ning pakuvad praegu integreerimisega seonduvate küsimuste jaoks usaldusväärseid lahendusi;
3. rõhutab, et üha enam globaliseeruvus ühiskonnas, mille heaolu põhineb kaupade ja teenuste vahetamisel ning rändajate olulisel panusel, on tööjõu liikuvus oluline ja väärtuslik valdkond; on seisukohal, et võrdväärne osalemine tööturul on integreerimise peamiseks eeltingimuseks;
4. toob välja, et Euroopa demograafilised muutused suurenevad järgmiste aastakümnete jooksul, kuna ühiskond seisab vastamisi vananeva elanikkonna, pikema oodatava eluea ja tööealise elanikkonna osakaalu vähenemisega; märgib, et suurema sisserände vajaduse tõttu muutub kaasav ja tulemuslik integratsioonipoliitika esmatähtsaks;

5. rõhutab kohustusi, mis on võetud seoses Euroopa 2020. aasta aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiaga; rõhutab sellega seoses võimalikku kasu, mida võib tuua sisserändajate parem integreerimine teatud piirkondade tööturgudele;
6. tunneb heameelt kehtivate ELi õigusaktide üle, mis käsitlevad integratsioonimeetmete väljatöötamist, näiteks integratsioonialaste riiklike teabekeskuste võrgustik, Euroopa Liidu integratsiooni veebileht, Euroopa integratsiooni käsiraamat, Euroopa Integratsioonifond, Varjupaiga- ja Rändefond, Euroopa Liidu rändeportaali ja Euroopa integratsioonimoodulite algatus;
7. toob välja, et integratsioon on kõige tulemuslikum kohalikus keskkonnas ning et seetõttu on vaja ELi toetust piirkondlike ja kohalike omavalitsuste integratsioonivõrgustiku loomiseks, mille raames ühendatakse alt ülespoole põhimõtte alusel kõik kohalikul tasandil tegutsevad ühiskondlikud osalejad ning mille eeskujuks võiksid olla näiteks CLIP¹, ERLAIM², ROUTES, City2City ja EUROCITIES projektid; rõhutab, et linnadel ja suurlinnadel on sellega seoses tähtis roll ning neile tuleks anda erilist toetust;
8. on seisukohal, et sisserännet ja riigis viibimist tuleb reguleerida selgete, õiglaste ja mittediskrimineerivate eeskirjadega, mis peavad olema kooskõlas riiklike ja ELi tasandi õigusnormidega; rõhutab, et sisserändekriteeriumid peavad olema hõlpsasti arusaadavad ja pikaajaliselt kehtivad; märgib, et pikaajalise riigis viibimise õiguse saamine lühikese aja jooksul on integratsiooni puhul peamine väljavaade; rõhutab, et keeleoskus on tähtis ning seda tuleks edendada ja toetada, kuid seda ei tohiks kasutada valiku- või karistuskriteeriumina;
9. on seisukohal, et isikute vaba liikumise põhimõtet tuleks muu hulgas rakendada siseturu hea toimimise huvides; märgib, et Euroopa Liitu elama tulnud isikud peaksid saama kõikjal Euroopa Liidus kasutada oma tööelu jooksul kogutud sotsiaal- ja tööõigusi;
10. rõhutab, et nii seaduslik kui ka ebaseaduslik sisseränne on levinud nähtused ning et on vaja ühist rändepoliitika õigusraamistikku, mis kaitseks rändajaid ja võimalikke ohvreid, eelkõige naisi ja lapsi, kes on haavatavad rände ja inimkaubandusega seotud organiseeritud kuritegevuse eri vormide ees; rõhutab samuti, et ühise õigusraamistiku kaudu saab vähendada ebaseaduslikku rännet;
11. on seisukohal, et edukas integreerimine hõlmab ka osalemist poliitilistes otsustusprotsessides ning et eelkõige tuleks edendada rändajate osalemist ühiskondlikus elus; toetab seega rändaja taustaga isikute ühiskonda ja poliitilisse otsustusprotsessi kaasamise võimaluste suurendamist ning nende võimaluste kasutamise edendamist;
12. täheldab, viidates direktiividele 2008/115/EÜ ja 2009/52/EÜ, et ebaseaduslikku töörännet võib tõhusale järelevalvele lisaks piirata ka paremate seadusliku sisserände võimaluste pakkumisega;
13. rõhutab, et rändajate eduka integreerimise tagamiseks on vaja jõustada diskrimineerimisvastaseid õigusakte ning nende rikkumise eest tuleb karistada; rõhutab

---

¹ Euroopa linnade koostöövõrgustik sisserändajate integratsioonipoliitika kujundamiseks kohalikul tasandil.

² Euroopa piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused rändajate integreerimiseks.

sellega seoses, et eriti tähtis on mitte lubada diskrimineerimist päritolu või usu alusel;

14. juhib tähelepanu sellele, et integreerimine on pidev kahesuunaline protsess, mis nõuab nii ELi mittekuuluvate riikide kodanike kui ka vastuvõtva ühiskonna osalust; tunneb heameelt selle üle, et ELis on palju heade tavade näiteid rändajate, varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate integreerimise kohta, mis toimub sageli integratsiooni eesmärkide saavutamises tähtsat rolli täitvate kohalike ametivõimude poolt läbiviidavate projektide kaudu;
15. leiab, et kohaliku, piirkondliku ja riikliku tasandi integratsioonimeetmed moodustavad tähtsa lähtealuse; on seisukohal, et seetõttu on vaja mittediskrimineerivat juurdepääsu sotsiaalkindlustus- ja tervishoiusüsteemidele ning teatavate sihtrühmade jaoks loodud toetusmeetmeid hariduse valdkonnas; rõhutab, et kõigis liikmesriikides tuleks täielikult välja töötada diskrimineerimise vastu võitlemiseks loodud kaebuste esitamise ja nõustamisstruktuurid koos erivolitustega karistuste määramiseks, ning et nimetatud struktuuridele tuleks eraldada piisavalt vahendeid;
16. märgib, et paljudes liikmesriikides ei püüta rändajaid piisaval määral integreerida ning et seetõttu tuleb ametiasutustel teha veel sihipäraseid jõupingutusi; arvab, et see on ka seotud vale arusaamaga, mille kohaselt nähakse rändajais peamiselt ohtu turvalisusele; positiivseid võimalusi tajutakse liiga vähe; on seisukohal, et sageli ei tunnustata seetõttu piisaval määral päritoluriigiis omandatud kutseoskusi;
17. tuletab meelde ELi ühiseid sisserändajate integreerimise aluspõhimõtteid; peab kahetsusväärseks, et liikmesriigid ei kasuta praegu kõiki Euroopa Integratsioonifondi võimalusi, ning tuletab meelde, et fondi eesmärk on toetada liikmesriikide meetmeid ühiste aluspõhimõtete rakendamiseks;
18. märgib, et seaduslikud rändajad on tööturule juurdepääsul vastamisi takistuste ja diskrimineerimisega;
19. rõhutab, et töörande teemat ei ole kohane kasutada avalikkuse hirmutamiseks; märgib, et eelarvamustel ja vaenulikkusel põhinevad eelhoiakud õõnestavad ühiskonna aluseks olevat solidaarsust, mistõttu tuleks kategooriliselt keelduda selle teema populistlikust kasutamisest;
20. tuletab meelde, et rändajatele on eriti kohalikul tasandil tähtis hääleõigus, mis on oluline vahend integreerimise ja kodanikuaktiivsuse edendamiseks; peab murettekitavaks vähemuste poliitilist alaesindatust kõigil valitsustasanditel, sealhulgas liikmesriikide tasandil ja Euroopa Parlamendis;
21. mõistab hukka ilma dokumentideta rändajate ja eitava vastuse saanud varjupaigataotlejate lootusetu olukorra ELis, kuna paljud neist kannatavad puudust, ning nõuab, et tuleb leida lahendused, mis austavad täielikult asjaomaste isikute põhiõigusi; märgib, et ilma dokumentideta rändajatel on väga vähe võimalusi integreerumiseks ja et seadustamisvõimaluste andmine parandaks integreerimise väljavaateid;
22. tuletab meelde, et umbes pooled ELi rändajatest on naised; rõhutab, et tulemusliku integratsiooni tagamiseks on äärmiselt tähtis, et naistel oleks sõltumatu rändaja seisund ja

et abikaasadel oleks õigus teha tööd;

23. peab kahetsusväärseks, et mõnedes liikmesriikides on hiljuti muudetud sünnijärgset õigust kodakondsusele käsitlevaid õigusakte, millest tulenevalt suureneb ELis kodakondsusetuse esinemine;
24. tuletab meelde, et massimeedia kujundab oluliselt avalikku arvamust sisserände ja integreerimise küsimuses, ning nõuab, et ajakirjandus oleks vastutustundlik ja edendaks vastastikust austust ning üksteise sarnasuste ja erinevuste mõistmist;
25. tunneb heameelt Euroopa integratsioonifoorumi loomise üle, millega rajatakse kodanikuühiskonnale platvorm rändajate integreerimise küsimustega seonduvate raskuste ja prioriteetide arutamiseks; pooldaks tihedamaid sidemeid foorumi ning ELi tasandil toimuva poliitilise ja seadusandliku protsessi vahel.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.1.2013						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">27</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">17</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	+:	27	-:	17	0:	2
+:	27						
-:	17						
0:	2						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Alexander Alvaro, Dimitrios Droutsas, Mariya Gabriel, Ana Gomes, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Joanna Senyszyn						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Iuliu Winkler						

6.12.2012

VÄLISKOMISJONI ARVAMUS

tööhõive- ja sotsiaalkomisjonile

rändajate integreerimise, selle mõju kohta tööturule ja sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitilise mõõtme kohta
(2012/2131(INI))

Arvamuse koostaja: Cristian Dan Preda

ETTEPANEKUD

Väliskomisjon palub vastutaval tööhõive- ja sotsiaalkomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toetab rände- ja liikuvusdialoogi ühtlustamise püüde lisamist kahepoolsete suhete laiemasse raamistikku ning liikuvuspartnerluste sõlmimist, ning on veendunud, et esmatähtsaks tuleb selles kontekstis pidada kõiki Euroopa Liidu naaberriike;
2. on tugevalt veendunud selles, et rände- ja liikuvusdialoogi keskne eesmärk on toetada ja ergutada seaduslikku rännet, sealhulgas töötajate rännet; kutsub seetõttu üles võtma partnerluse raames konkreetseid rännet soodustavaid meetmeid, mis hõlmaksid ka võõrtöötajate kvalifikatsioonide tunnustamist;
3. arvestab ELi ja kolmandate riikide vahel kokku lepitud rände ja liikuvuse ühiseid kavasid alternatiivse raamistikuna, kui üks osapooltest ei ole valmis kõiki liikuvuspartnerlusega kaasnevaid kohustusi täitma, kuid rõhutab, et see peaks olema ainult üleminekuetapp;
4. soovib sotsiaalkaitse õiguste ülekantavuse tagamiseks viia assotsieerimislepingutesse sisse sotsiaalkindlustuse tüüpklausele ning nende riikide puhul, kellega assotsieerimislepinguid sõlmitud ei ole, alustada läbirääkimisi ELi tasandil kehtiva ühtse ja vastastikuse sotsiaalkindlustuse kokkuleppe sõlmimiseks, järgides samal ajal täielikult ELi ja riiklike õigusakte;
5. julgustab Euroopa Liitu üles võtma globaalsel tasandil juhtrolli sotsiaalõiguste ülekantavuse valdkonnas ning edendama eelkõige Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni raames arutelusid sotsiaalse kaitse ja sotsiaalkindlustuse kooskõlastamise teemal muude

maailma piirkondadega;

6. rõhutab, et hästi hallatud ränne, eriti just korduvränne, on ELile kasulik ja võib aidata kaasa suhete paranemisele kolmandate riikidega, suurendades inimestevaheliste kontaktide kaudu paremat üksteisemõistmist ning koostööd;
7. rõhutab, et eelkõige konfliktijärgses olukorras võib korduvränne olla kasulik vahend, mis hõlbustab rändajate abi päritoluriigi ülesehitamisel ja aitab luua alalise ühenduse päritolu- ja sihtriigi vahel;
8. märgib, et sedalaadi koostöö edukus nõuab pikaajalist pühendumist, mida EL saab pakkuda ainulaadselt oma rahastamisvahenditega, näiteks toetades naasmis- ja integratsiooniprogramme korduvrände valdkonnas;
9. ergutab jõuliselt ELi tugevdama sel eesmärgil oma pühendumist varjupaigataotlejate rahvusvahelisele kaitsele;
  - a) rõhutab, et EL peaks andma Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametile õiguse suurendada koostööd kolmandate riikidega, et lihtsustada Euroopa ühine varjupaigasüsteemi rakendamist ning aidata neil tugevdada oma varjupaigasüsteeme ja riiklikke varjupaigalaseid õigusakte;
  - b) ergutab piirkondlike kaitseprogrammide tugevdamist ja vajaduse korral uute programmide rakendamist;
  - c) ergutab koostöö tegemist ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametiga Genfi pagulasseisundi konventsiooni tulemusliku rakendamise edendamise valdkonnas;
10. väljendab heameelt ELi sisserändeportaali ja spetsiaalsete rände ja liikuvuse teabekeskuste loomise üle ning ergutab ka päritoluriike osalema ja tulevasi rändajaid toetama, andes korduvrände kohta teavet ja luues vastavaid stiimuleid;
11. ergutab Euroopa välisteenistuse töötajate, eriti just ELi delegatsioonide juures töötava personali koolitamist rände suhtes võetud üldise lähenemise vallas, et kindlustada ELi sisserändepoliitika tõhus peavoolustamine liidu välistegevuses;
12. soovib tungivalt Euroopa välisteenistusel kooskõlastada tugevamalt rändepoliitika välismõõdet.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	3.12.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 46 -: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Sir Robert Atkins, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Tokia Saifi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Sir Graham Watson
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Laima Liucija Andrikiene, Marije Cornelissen, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Ivo Vajgl, Luis Yáñez-Barnuevo García, Paweł Zalewski, Janusz Władysław Zemke
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Danuta Jazłowiecka, Giovanni La Via

7.11.2012

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

tööhõive- ja sotsiaalkomisjonile

rändajate integreerimise, selle mõju kohta tööturule ja sotsiaalkindlustuse koordineerimise välispoliitilise mõõtmekohta
(2012/2131(INI))

Arvamuse koostaja: Joanna Senyszyn

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval tööhõive- ja sotsiaalkomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et sisserännanud naistel on nii päritolu- kui ka sihtriikide majanduse ja tööturgude arengus üha suurem tähtsus;
- B. arvestades, et soostereotüübid on sisserändajate kogukondades rohkem kinnistunud ja et sisserännanud naised on sagedamini mitmesuguse naistevastase vägivalla, eelkõige sundabielude, naissuguelundite sandistamise, niinimetatud aukuritegude, lähisuhetes väärkohtlemise, töökohas seksuaalse ahistamise ning ka inimkaubitsemise ja seksuaalse ekspluateerimise ohvrid;
- C. arvestades, et sisserännanud naised on sageli diskrimineerimise, stereotüüpide, ebavõrdse kohtlemise ja tööalase ekspluateerimise kõige haavatavamad ohvrid, kellele pealegi ei ole kättesaadavad sotsiaalteenused ja õiguskaitse ning kes langevad füüsilise, psühholoogilise, majandusliku ja seksuaalse väärkohtlemise ohvriks;
- D. arvestades, et sotsiaalne tõrjutus on peamine tegur, mis suurendab haavatavust, ning suur hulk naisi ja tüdrukuid on inimkaubanduse ohvrid, ning kui naistega kaubitsetakse sageli seksuaalse ärakasutamise eesmärgil, siis paljude tütarlastega kaubitsetakse erinevatel eesmärkidel, sealhulgas nende kerjama sundimise, tööjõu ärakasutamise, elundikaubanduse ja ebaseadusliku lapsendamise eesmärgil;
- E. arvestades, et on ülioluline anda sisserännanud naistele võimalus siseneda ELi tööturule turvaliselt ja seaduslikult;

- F. arvestades, et sisserännanud naised kannatavad nagu paljud teisedki naised majandus- ja finantskriisi ränkade tagajärgede all;
- G. arvestades, et sisserännanud naised töötavad sagedamini sellistes valdkondades nagu näiteks mitteametlik hooldus, mida mõnede liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemides ei tunnustata, mistõttu neile ei ole pensionile jäädes pensioniskeemid kättesaadavad ning nad on seetõttu vanemas eas vaesuse ohus;
- H. arvestades, et kolmandates riikides omandatud akadeemilise ja kutsehariduse alahindamine ja mittetunnustamine mõjutavad oluliselt sisserännanud naisi ning sunnivad neid otsima tööd vähe kvalifitseeritud ja sotsiaalselt reguleerimata ametialadel;
1. rõhutab vajadust parandada kogu ELi rände-, integratsiooni-, tööhõive- ja sotsiaalpoliitikas sisserännanud naiste teadlikkust oma õigustest ning nende õiguste tunnustamist, rakendamist ja kaitset;
  2. juhib tähelepanu sellele, et võõrtöölise kindlustatus on teistest palju väiksem, kuna nemad ja eriti naised teevad sageli tööturul vähem hinnatud, kõige vähem oskusi nõudvaid, madalaima töötasu ja mainega töid;
  3. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles: tegema tihedat koostööd sisserännanud naiste probleemidega tegelevate võrgustike ja VVOdega, et sisserännanud naiste inimõiguste kaitsmiseks arendada sootundlikku poliitikat ja süvalaiendada soolise võrdõiguslikkuse mõistet; pakkuda tööhõive valdkonnas ja tööturule juurdepääsul võrdseid võimalusi koos võrdsete õiguste tagamisega; tõkestada ja ennetada igasugust naistevastast vägivalda, nende tööalast ja seksuaalset ärakasutamist, suguelundite moonutamist, ebaõiglast kohtlemist, röövimist, orjastamist, sundabielusid ja naistega kaubitsemist;
  4. nõuab tungivalt, et liikmesriigid: töötaksid välja Euroopa ja liikmesriikide õigusaktidega täielikult kooskõlas oleva sobiva poliitika; rakendaksid sisserännanud naiste tõrgeteta ja õiglase integreerimise edendamiseks erimeetmeid, mis hõlmaksid õigusliku seisundi omandamist, kolmandates riikides omandatud kutsekvalifikatsiooni ja haridustaseme tunnustamist, kaasamist sotsiaalkindlustusskeemidesse, õigust inimväärsele töötasule, tööohutuse ja töeteravishoiu norme ning lapsehoiuvõimaluste, hariduse, sotsiaalteenuste, koolituse ja elukestva õppe, sotsiaalkindlustushüvitiste ning tööõigusest tuleneva kaitse kättesaadavust nende sihtriikides; ning kaasaksid nimetatud poliitika ja meetmete väljatöötamise ametiühingud, VVOd ja kodanikuühiskonna;
  5. palub liikmesriikidel ning piirkondlikel ja kohalikel omavalitsustel lihtsustada sisserännanud naiste jaoks teabe kättesaamist ning oma seksuaal- ja reproduktiivõiguste teostamist spetsiaalselt neile mõeldud teavituskampaaniate, tervisekeskustes korraldatavate vestluste ning tihedama koostöö kaudu sisserännanud naistega tegelevate VVOdega;
  6. kutsub liikmesriike üles innustama kohalikke institutsioone toetama sisserännanud naiste aktiivset osalemist ühiskonnas, mis tagab nende huvide esindatuse ja kaitse ning edendab sellega nende sotsialiseerimist ja kohalikku kogukonda integreerimist;
  7. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles andma perekonna taasühinemise õiguse

alusel saabuvatele sisserännanud naistele võimaluse korral ühe aasta jooksul alates saabumisest õigusliku seisundi, mis ei sõltu nende abikaasade õiguslikust seisundist;

8. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et sisserännanud naised ja tütarlapsed, iseäranis füüsilise ja psühholoogilise vägivalla ohvrid, saavad elamisloa, ning tagama, nende kaitseks võetakse kõik võimalikud haldusmeetmed, mis hõlmavad abi- ja kaitsemehhanismide tegelikku kättesaadavust;
9. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama õigusraamistikku, millega tagatakse sisserännanud naistele õigus omada passi ja elamisluba ning võimaldatakse võtta kriminaalvastutusele inimene, kes need dokumendid ära võtab;
10. kutsub liikmesriike üles looma ja edendama võõrtöötajate värbamise reguleerimise sootundlikke õiguslikke tavasid, muutma tööõigust, isikute sotsiaalseid, majanduslikke ja tööalaseid õigusi, õigusabi ja kodanikukaitset käsitleva teabe ja konsultatsioonid asjaomastes keeltes hõlpsamini kättesaadavaks ning võimaldama vajaduse korral taskukohast õiguskaitset;
11. kutsub liikmesriike üles töötama välja haridus- ja teavitatusprogrammid, et teavitada sisserännanud naisi nende õigustest ja kohustustest, ning looma mitmekeelsed nõustamisteenused naistele;
12. kutsub komisjoni üles looma süsteemi sisserännanud naiste olukorra jälgimiseks tööturul seoses miinimumpalga, töötingimuste ning töötervishoiu- ja tööohutuseeskirjade tulemusliku rakendamiseiga;
13. kutsub liikmesriike üles asjakohaste näitajate põhjal ette valmistama täpseid, võrreldavaid ja järjepidevaid statistilisi andmeid sisserännanud naiste olukorra kohta erinevates eluvaldkondades;
14. nõuab tungivalt, et liikmesriigid: töötaksid välja tõhusad ja läbipaistvad mehhanismid kolmandates riikides omandatud hariduse ja kutsekvalifikatsiooni tunnustamiseks, mis lihtsustaks sisserändajatest naiste sisenemist tööturule ja väldiks vajadust võtta vastu töö, mille jaoks nad on üle kvalifitseeritud; looksid erialaoskusteta naistele koolitusvõimalusi; ning tagaksid sisserändajatest naistele kutse- ja elukestva õppe kättesaadavuse, tööõiguse asjatundjate nõuanded ning tasuta või odavad keelekursused;
15. rõhutab, et sisserännanud naiste tööhõive koondub nende haridustasemest ja töökogemustest sõltumata peamiselt kodu- ja hooldusteenustele; taunib asjaolu, et enamik neist töötab väga madala palgaga, ilma töölepinguta ja ilma igasuguste sotsiaaltagatisteta;
16. on seisukohal, et liikmesriikide integratsioonipoliitika ja -meetmed ei või diskrimineerida sisserändajate pääsu ja integreerimist vastuvõtvatesse riikidesse kvalifikatsiooni ja päritolukoha järgi, ning et seepärast peaksid nad võitlema vahetegemise vastu ELi kodanike ja kolmandate riikide kodanike ning tööpakkumise saanud ja mittesaanud sisserändajate vahel; samuti tuleb võidelda mis tahes kujul ebaseadusliku tööjõu kasutamise vastu;
17. kutsub liikmesriike üles viivitamata ratifitseerima Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni

konventsiooni nr 189 koduabiliste kohta, mille organisatsioon kiitis heaks kolmepoolses struktuuris 2011. aastal selleks, et tagada koduabilistele inimväärsed töötingimused ja teiste töötajatega samaväärsed tähtsamad töötajate õigused;

18. rõhutab, et täielikul integreerimisel tuleb arvesse võtta perekondade taasühinemise õigust, õigust sõltuvate pereliikmete eest saadavatele maksetele (peretoetustele) ja avalike pere tugiteenuste, nimelt lastesõimede, lasteaegade ja koolide kättesaadavusele;
19. taunib asjaolu, et paljudele sisserännanud naistele lubatakse päritoluriigis valelikult töölepinguid arenenud riikides, ning mõned neist koguni röövitakse seksuaalseks ärakasutamiseks maffia ja inimkaubitsemisvõrgustike poolt; palub liikmesriikidel teha suuremaid jõupingutusi selliste kuritarvituste ja ebainimliku tegevuse vastu võitlemiseks;
20. rõhutab, et sageli diskrimineeritakse sisserännanud naisi mitmekordselt – nii seetõttu, et nad on naised ja sisserännanud kui ka mõnda rahvusvähemusse kuulumise või puude pärast; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama sisserännanud naiste kaitse mis tahes kujul esineva väärkohtlemise, kuritarvitamise, ahistamise, soopõhise vägivalla ja diskrimineerimise eest ning tagama neile õiguse saada õigusabi neid halvasti kohtleva tööandja vastu;
21. palub liikmesriikidel korraldada sisserändajatele teavituskampaaniaid, et võidelda nende kogukondades kinnistunud soostereotüüpide vastu, parandada sisserännanud naiste ühiskonda integreerimist ja osalemist ühiskonna elus, majanduses, hariduses ja tööturul, ning võidelda soopõhise vägivalla vastu;
22. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles korraldama üleeuroopalisi ja riiklikke teavitamiskampaaniaid eesmärgiga suurendada sisserännanud naiste osalemist demokraatlikus elus ning korraldada ja toetada sisserännanud naistele suunatud vahetusprogramme;
23. kutsub liikmesriike üles teavitama sisserännanud naisi nende õigustest ja kaebuste esitamise korrast ning varustama neid töötajate õigusi kaitsvate rühmituste kontaktandmetega;
24. kutsub liikmesriike üles tagama päritoluriigis tehtud pensionifondi sissemaksete tunnustamise ja liikmesriigis kogutud pensioniõiguste ülekantavuse sisserännanud naiste päritoluriiki;
25. kutsub komisjoni üles ühinemiseelse abi ja tehtud edusammude põhjalikuma jälgimise kaudu veelgi tugevdama laienemisprotsessis osalevate riikide pingutusi romade sotsiaalseks ja majanduslikuks kaasamiseks, pöörates suuremat tähelepanu roma naiste ja tütarlaste olukorrale;
26. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles töötama välja sisserännanud naiste kutseoskuste kirjeldused ning koostama andmed sisserännanud naiste tööturule integreerumise kohta;
27. rõhutab vajadust välja selgitada, jagada ja edendada sooliselt kõige võrdõiguslikuma rändepoliitikaga ELi ja kolmandate riikide parimaid tavasid;

28. rõhutab vajadust kasutada võimalikult hästi ära Euroopa kodanike aastat 2013 eesmärgiga keskenduda sisserännanud naiste vabale liikumisele ja täielikule osalemisele Euroopa ühiskonnas.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	6.11.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 12 -: 8 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Krisztina Morvai, Norica Nicolai, Siiri Oviir, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Minodora Cliveti, Silvia Costa, Mariya Gabriel, Kartika Tamara Liotard

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.1.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 34 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Cabrnich, Alejandro Cercas, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Jean Lambert, Thomas Mann, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zaroni
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Malika Benarab-Attou, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Paul Murphy, Jens Nilsson, Ria Oomen-Ruijten